

Nr 334.

Av herr **Persson, Ola**, och herr **Öhman**, om sänkning av minut-handelspriset å margarin.

I samband med jordbruksuppgörelsen de senare åren har prissättningen på margarin fått en framträdande roll. Margarinprisets höjning har skett parallellt med den starka stegringen av smörpriset. Som skäl härför har anförts, att ett lågt margarinpris skulle öka konsumtionen av margarin och att smöret skulle få vidkännas en motsvarande minskad avsättning. Slutsatsen av ett sådant resonemang blir, att högt pris på margarin är till fördel för avsättningen av smör. Ett sådant påstående kan icke vara riktigt.

I varje hushåll är utan tvivel smöret som matfett en förstahandsfråga. Räcker icke pengarna till, nödgas man minska konsumtionen. Margarinet har tidigare fått fylla det resterande behovet av matfett i hushållet, under förutsättning att margarinpriset gjort detta möjligt. Ett för högt pris på såväl smör som margarin kan endast medföra, att de lägre inkomsttagarna tvingas att inskränka konsumtionen av matfett trots den rikliga tillgången av smör här i landet.

Då matfettsregleringen upphävdes träffades överenskommelse att margarinpriset skall utgöra 2 kronor 60 öre per kilogram. År 1951 höjdes priset med 85 öre och under 1952 med 40 öre per kilogram. Med marginaltillägg bestämdes priset till 4 kronor per kilogram. Prishöjningarna motiverades med att råvarorna stigit i pris och att man måste hindra en ökad prisspanning mellan smör och margarin. Margarinaccisen å 30 öre per kilogram har icke tagits ut sedan den 10 februari 1951.

Enligt en sakkunniguppgift utgör för närvarande tillverknings- och distributionskostnaderna för margarinet maximalt 2 kronor 80 öre per kilogram. Överpriset utgör således minst 1 krona 20 öre.

Pengarna går till en clearingkassa för fettvaror och oljor, dit margarinet också räknas. Från denna kassa har många tiotal miljoner kronor överförts för att direkt bidra till att täcka underskott i jordbruksuppgörelserna.

De lägre inkomsttagarna, som nödgas köpa margarin i stället för smör, betalar sålunda för detta margarin ett överpris av minst 1 krona 20 öre per kilogram. Pengarna går till clearingkassan och därifrån till bland annat att subventionera exporten till utlandet av det överskott på smör, som dessa konsumenter icke själva haft råd att köpa av här hemma.

Vid fjolårets riksdag motionerade vi om en sänkning av margarinpriset, och vi anser det vara i hög grad motiverat att upprepa detta krav.

Vem skall för övrigt ta något initiativ till prissänkningar på livsfröndeheter om statsmakterna beslutar att skydda ett onormalt högt pris, som i detta fall, på margarinet?

Med hänvisning till det anförda hemställer vi,

att riksdagen för sin del måtte besluta, att minuthandelspriset å margarin skall sänkas med 1 krona per kilogram samt

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställer att erforderliga åtgärder härför vidtages.

Stockholm i januari 1953.

Ola Persson.

Gunnar Öhman.
